

Όταν τα ζώα διδάσκουν ανθρωπιά

/ Γενικά

Image not found or type unknown

Πιστεύω ότι μονάχα ο άνθρωπος

εξήλθε του παραδείσου. Τα ζώα «ποτέ» και ειδικά τα σκυλιά. Πόσο με διδάσκουν ανθρωπιά αυτά που δεν μιλάνε και δεν γράφουν ποιήματα. Κι όμως, όταν την νύχτα μοναχικό και έρημο με βλέπουν έρχονται γοργά δίπλα μου. Το μεγάλο πιο μετρημένο και ώριμο γλείφει το χέρι μου και κάθεται στα πόδια μου, ίσα ίσα να τα ακουμπάει προσπαθεί. Να μη με ενοχλεί μα και να μην με αφήσει δίχως επαφή. Το άλλο το πιο μικρό, θέλει να ανέβει πάνω μου. Να με πάρει αγκαλιά, να με φιλήσει στο πρόσωπο, να χαθεί στον κόρφο μου. Να ζεστάνει και να ζεσταθεί στην αγάπη. Δεν τους προσφέρω τίποτα και μου δίνουν τόσα πολλά. Και ξέρεις γιατί; Διότι δεν βρώμισαν ακόμη από το ανθρώπινο συμφέρον και την μπαμπεσιά. Δεν καταφέραμε να τα κάνουμε «ζώα». Σε αγαπάνε όπως είσαι και γι αυτό που είσαι. Χοντρός, κοντός, κουτσός, μουγκός, άσχημος και όμορφος, νέος ή γέρος, πλούσιος ή φτωχός, χαρούμενος ή θλιμμένος, εκείνα θα σου δώσουν την χαρά και την αγάπη τους. Όλος ο κόσμος να σε μισεί και να σε καταδικάζει, εκείνα θα σε κοιτάνε με έλεος στα μάτια, λες και κάποιος τους δίδαξε το ευαγγέλιο...

π.λίβυος

Πηγή: plibyos.blogspot.gr